

КРИСТИНА КОЧАН
KRISTINA KOČAN

ПОСЕЛЕНИЯ

SELIŠČA

SETTLINGS

СТИХОТВОРЕНИЯ

POEZIJA

POETRY

София • 2024

© Софийските метафори

© Кристина Кочан, автор

© Людмила Миндова, превод от словенски

© English translation by David Limon, Helena Fošnjař,
Jernej Źupanič, Erica Johnson Debeljak, Nada Grošelj

© Диан Герганов, корица

Предпечат: Студио „Пан“

Редактор: Иван Христов

Коректор: Васил Костадинов

ISBN 978-619-92957-1-7

VERSOPOLIS

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

КРИСТИНА КОЧАН

KRISTINA KOČAN

ПОСЕЛЕНИЯ

SELIŠČA

Превод от словенски
Людмила Миндова

СТИХОТВОРЕНИЯ

POEZIJA

слушателка на птици

за първи път в дома където
не ги виждам а само чувам
сивите врани свраката врабчето
писъкът на прилепите речните
гларуси песента на гургулицата
звучният полет на чинката
посред нощ пред изгрев слънце
лебедите замлъкват
в стъпките на влюбените
пада пухкав сняг
през отворения прозорец
студът прерязва
наполовина отвитото тяло
разпаря се в чуруликане
в джоба му
бяло перо

poslušalka ptic

prvič v domu kjer jih
ne vidim le slišim
sive vrane srako vrabca
trepet netopirjev rečne
galebe čigro grlice
ščinkavca glasen prelet
sredi noči proti jutru
labodov umolkne
v ljubimčevih korakih
zaduši lahen sneg
skozi odprto okno
mraz oplazi
napol razkrito telo
z njega para v žgoletu
v njegovem žepu
belo pero

упражнение в пустинята или моята Тамалпаис

в момента
да откриеш
своя обиколен път
по Снайдър
четири пъти годишно
по часовниковата стрелка
да обикаляш в тишина
да ходиш в мантра
от мисли и смях
в пречистване навреме
да откриеш своята
планина тук там
Тамалпаис имаше
секвои високи ели
храсти лавър
да избереш
Похорйе или Пеца
валериана
смрика руини
буревестници
в капката с дъга
да се слееш в хилядолетен
камък да встъпиш
в светлина която
е уличен фенер който е
цел на песента която е
език в гора която е
смирение

vaditi divjino ali moj Tamalpais

v trenutju
najti svojo
krožno pot
tako Snyderjevo
štirikrat letno
v smeri ure
krožiti v tišini
hoditi v mantri
misli in smeha
prečistiti v času
najti svojo
goro tukaj tam
je imel Tamalpais
sekvoje duglazije
grme lovorja
izbrati
Pohorje ali Peco
baldrijan
smreke ruševje
viharnike
se v mavrične kapljice
zliti na tisočletno
kamenje stopiti
v svetlino ki je
svetilnik na poti ki je
cilj za pesem ki je
jezik v gozdu ki je
mirnodušje

англия

това лято не е лято
е англия сме
в планините
в мрак ще се извият
бури или небето
пълно със звезди
на тревата нашата постеля
в очите падащи звезди
във високите села
дълго мъждукат светлини
стопаните дремят
на масата от пасищата
чанове на кравите
отекват от хълмовете
като приспивна песен както
когато с теб отиваме
да спим отварям прозореца
за да влезе въздух
и нощният бриз влиза в нас
охлажда ни от топлия
следобед когато се пръскаме
по шевовете от любов
в това време
завесите се протягат
от къщата ни
към долината гледам
с едното око в мъглата
с другото детето в леглото
цялото разперено лежи
и ние с теб кротко спим
в англия със звезди
но без

anglija

to poletje ni poletje
je anglija smo
v planinah se bodo
v temo razdivjale
nevihte ali bo nebo
prepolno zvezd
na travi najina ležalnika
v očeh utrinki
na visokih kmetijah
dolgo brlijo luči
gospodarji dremajo
za mizo s pašnikov
kravji zvonci
se razlegajo s hribov
kot uspavanka ko
se še midva odpravljava
spat odpiram okna
na stežaj zaveje nočnik
vstopi v nas
ohladi od toplega
popoldneva ko pokamo
po šivih od ljubezni
nas hkrati takoj zakrpajo
koprene se valijo
od naše hiše
v dolino gledam
z enim očesom v meglico
z drugim otroka v posteljici
ves razkrečen leži
tudi midva mirno spiva
v angliji z zvezdami
ali brez

преселения

от черните стволоче на тополите
отлетяха жълтите
листа населиха се
прелетни птици сме
от покрайнините от хората
от самите себе си пътят
е единственият пристан
е преселения вечно
честното обещание за
връщане ни освобождава
от заминаване преди
заминаване между
сън и
наяве
под нас
цъфтят реки
в цветовете на листата
замлъкналото слънце
ни огрява
споменът за тежестта
на тръстиката в дланта
или щуреца

selitve

s črnih debel topolov
se je odselilo rumeno
listje naselilo je
ptice selivke smo
iz pokrajin iz ljudi
iz samih sebe pot
je edino zatočišče
je selitev vedno
res obljuba za
povratek nas reši
odhod že pred
odhodom med
spanjem in
budnostjo
pod nami
cvetejo reke
v barvi listja
zamolklo sonce
nas greje
spomin na težo
trstnice v dlani
ali pa murna

бронз през равнината

като тъмна завеса се вдига
небесното хоро на мрака
металнобляскавите му петна
отнийде засенчва всичко под себе си
във вятъра се люлее диво
циклон извива мисълта
в дантела от пера привидно
тяло с песен откраднато или
използвано или заето
което може в миг да замлъкне
плямпало в разбойнически вой
над гроздето последните малини
когато потича бронз през
равнината царевицата се огъва
под тежестта кочаните звънят
стърчащи камбанарии от близо и далеч
полюшват се тополите под
порива на пърхащата мембрана
в ушите им проехтяват напевите
на косовете от старата цялост в новия свят
като част от плана на милионер
да засели в Америка всички птици
от Шекспир през лето Господне 1890
осемдесет двойки скорци
в Сентръл парк само колкото са
видели къде могат да свърнат
на кое дърво да седнат
гълъбите как да направят вълни
за своите ята какво слънце
са видели зад тях
да се разлива бронзова светлина

bron čez ravnico

kot temna zavesa se dvigne
nebesno kolo črnjavih
njih kovinkolesketavih peg
iz nič zasenči vse pod sabo
v vetru se ziblje divje
ciklon povije misel
v čipko iz perja prividno
telo s pesmijo ukradeno ali
rabljeno ali sposojeno
ki lahko v hipu obmolkne
žužnjači v roparskem rjoventju
nad grozdje poslednje maline
kadar se vlije bron čez
ravnico kuruza še kljubuje
pod težo storžev zvonijo
štrleči zvoniki od blizu in dlje
se pozibavajo topoli pod
spreminjavo prhutajočo membrano
jih v ušesu spremljajo napevi
kos iz stare celine v novi svet
kot del milijonarjevega načrta
da naseli v Ameriki vse ptice
iz Shakespearja leta 1890
osemdeset parov škorcev
v Centralni park le kaj so
ugledali kam se zatekli
na katero drevo sedli
duplarji kako ustvarili val
za svojo jato kakšno sonce
videli se je za njih
razlila bronasta svetloba

щъркели

листата на черешите на двора
изгарят бавно падат
подгонва ги срещу
блесналото слънце
първият страх от сланата
в горещите нощи
кръвта се движи по-бавно
предани на гнездото
неми яхти
започнаха
да се скупчват в ята над
старото гнездо
близо до дома ни
когато забременях
започнаха да правят
мека люлка
донасяха клонки
и мъх и лишеи
сега синът ми има
на тила си белег
вие които ми го носихте
толкова дълго тракахте
с клюнове и с мен
чакахте късния
мрак да ни обгърне
сега се притискаме здраво
един в друг
с мисли
за връщане

štoklje

se domači češnji listje
ožge počasi odpada
poganja njih proti
razbeljenemu soncu
prvi strah pred slano
v žarnih nočeh se
kri pretaka počasneje
vdane gnezdišču
neme jadralko
so se začele
v jatah zbirati nad
starim gnezdrom
v bližini naše hiše
ko sem zanosila
so pripravljale
mehko zibelko
prinašale veje
in mah in lišaje
zdaj ima moj sin
na zatilju ugriz
vas ki ste mi ga nosile
tako dolgo klopotalo
s kljuni in z mano
čakale pozni
mrak se nam pritakne
sveže se zavijamo
druga v drugo
z mislimi
na povrat

обикновени калугерици

там далеч е морето
широко огледално убежище
там далеч от насипа
на който стоим
мачта по следите на
пера влачи вятърът
на едва забележимите острови
по които шептим
поезия на непознати езици
един на друг на ухо
над които се хващат
крайбрежни птици на студа
по влагата на ниските треви
в зависимост от лунните
нощи пълни с насекоми
рововете верни на постоянните
спътници на вятъра и смъртта
в мистичния вик
носталгията притиска гробовете
ту в мъглата ту в тревата
ту във вълните ту
в мирното море
лежи тук наблизо
на един бегъл поглед
в искрящозеленото
с тяло с гърло
с черни очи
като с компас
срещу топлотата

pribe

tam daleč leži morje
širno zrcalno pribežališče
tam daleč od nasipa
na katerem stojimo
jambori v iskanju
peres vleče veter
na komaj vidne otoke
ob katerem šepetamo
pesmi v neznanih jezikih
drug drugemu na uho
nad katerim se lovijo
obalne ptice mraza
mokrišč nizkih trav
odvisne od mesečinskih
noči polnih žuželčjih
rovov zveste stalnima
sopotnikoma vetru in smrti
v mističnem kriku
domotožje pritiska globlje
zdaj v meglo zdaj v trave
zdaj v valove zdaj
v mirno morje
leži tukaj blizu
za bežen pogled
na sijočezeleno
s telesom z grlom
s črnim očesom
kot s kompasom
proti toploti

Skier

сандали в ръцете ходила
се подават от пясъка в кръг
прелитат водни птици вятър
духва кълбото на мисълта се развива
спира летящите във въздуха ударът
отеква в забравените мелодии
облягаме се в любовта
за миг се самонастаняваме
един в друг изгубени
островът освен ако не е фантомен
е галера която от векове плава
на юг и на запад
нейната мачта фарове
неговите треви гальовница
за грохнали и безнадеждни
стридоядите забождат
клюнове в блатистото дъно
където приливите разкриват
потайни обитатели да
станат отново религиозни
във вечерните сиви лъчи

Skier

sandali v dlaneh stopala
se vdajajo sipinam v krogih
preletavajo vodne ptice veter
rahlja klobčič misli vrtinči
ustavlja leteče v zraku sunek
preglaša v pozabljeni melodiji
se naslanjamo v ljubezen
za trenutek skvotamo
drug z drugim izgubljeni
otok če ne kar fantomski
je galeja ki stoletja pluje
proti jugu in proti vzhodu
njena jambora svetilnika
njegove trave božališča
za utrujene in trpke
školjkarice namakajo
kljune v muljasto dno
kjer bibavica razkrije
skrivnostni živelj da
postanejo spet pobožne
v večerni sivi luči

медуза

бляскаво късче земя
просторен плаж като планина
далеч е до морето
от дюните наоколо
е красота е простотрептяща
медуза движение с туптене
в ниските води очаква
да нарасне с прилива
да я понесе с течението
дивата прозрачна танцьорка
една до друга и до водата
с меко потупване
да носи най-дълго
благ мирис във ветровете
без чар в плена
в красотата която носи мир
като звяр в клетка като пеперуда
под стъклото просто се хваща
в нейните коси я задушава
в тихото море тихоконтрабандна
в отблясъка на облака солянка
в нежно разцъфване

meduza

lesketavi košček zemlje
prostrana plaža kot platina
daleč je do morja
od sipin naokoli
je lepota je prostolebdeča
meduza premik z utripi
v nizkih vodah čaka
da naraste s plimo
da jo ponese s tokom
divja prosojna plesalka
ena ob drugo in ob vodo
z mehкими trki
da nese čim dlje
blage vonjave v vetrovih
brez čara v ujetosti
v krasoti ki pomirja
kot zver v kletki kot metulj
za steklom kar se ujame
v njene lase jo uniči
v tihoti morja tihotapna
v odsevu oblaka osočnik
v nežnem razcvetu

Tijger

всеки в прегръдката на никого
бреме в тонове шепот
в ухото на никого в мрака
втренчени очи в далечината
жужене на женски
гласове как звъни
водата на океана в безветрие
тъмна е или азурна
водата на Хъдсън студена
игла на север дърво
с гръм и трясък цялата тежест
в огъня мъртъв дъжд
в снега после лед сетне
кости остават близо
дивите пуйки
трептят звездите са
някъде с надежда да се
изясни да се дочака
още една зима

Tijger

vsak v objemu nikogar
breme v tonah šepet
v ušesu nikogar v temo
strmeče oči v daljavi
žužnjanje ženskih
glasov kako zveni
voda oceana v brezvetrju
temna je ali pa azurna
voda Hudsona hladna
igla proti severu les
v prasketu vsa teža
v ognju mrtvi dež
v sneg potem led nato
kosti ostajajo blizu
divji purani
trepetlikajo zvezde so
nekje v upanju da se
zjasni da se prečaka
še ena zima

Leeuw

да напуснеш убежището на утринната меса
на червенотухлената катедрала звънът
нечуваемите гласове от кората да заплуват
в калното море от което са
извлекли вчера солниците
до вечерта да оцелеят старите руини
пред истинското отпътуване със звездите
на масите на носа пипер чака
острота на островите на подправките на Бенгали
дивоблестящ калейдоскоп от тъкани
невенът мами избледнелия спомен
за дома само в калните води на Ганг
канела на кожата топли гърди клетката
на лъва отворена

Leeuw

zapustiti zavetje jutranje maše
rdečeopečnate cerkve odzven
neslišnih glasov s kora zapluti
v blatno morje iz katerega so
še včeraj vlekli slanike
za večerjo preživeti stare razbitine
pred pravim izplutjem z zvezdami
tropov na premcu poper čaka
ostrina na otokih začimb Bengalija
divježareči kalejdoskop tkanin
ognjič omamlja bežen spomin
na dom le v rjavini Gangesa
cimet kože tople prsi kletka
z levom odprta

брега да срещеш

всеки ден да пътуваш
с бавни нозе
естественост на ширнатия
бряг отвъд разстоянието
не в стъпките само
в мислите също за миг
да успееш със северните
птици да чуеш вятъра
лицето да разбраздиш
брега да срещеш
със старчески ръце
да гребеш в пясъка
да искаш намериш новостара
надуваема кукла дървена
спирачка на кола с цвят
на рибарска кутия каска
обувки персил чизми
обица бинтове цигара
скъсани мрежи капани
за омари въжета
за безкрайност да търсиш
намериш не толкова
да имаш разнообразни
бутилки в тях
стотици съобщения
сред останалите
обади се с дописан
телефонен номер
най-вече такива
с детски почерк

obalo očesati

vsak dan peljati
počasne noge
naravnost na širo
obalo onkraj razdalje
ni v korakih samo
v mislih tisto mahoma
premagati severnim
pticam prisluhni vetru
obraz razbrazdati
obalo očesati
s starikavimi rokami
grebsti v pesku
iskati najti novostaro
napihljivo lutko leseno
coklo kolo boje
ribiške škatle čelade
čevlje persil škornje
uhan zavojčke cigaret
raztrgane mreže pasti
za jastoge vrvi
za neskončnost iskati
najti ne toliko
imeti raznorazne
steklenice v njih
na stotine sporočil
med drugim
pokličite me s pripisom
telefonske številke
največ takšnih
z otroško pisavo

с последна надежда
където заглавието в белите
вечери с треперещи
пръсти да пишеш назад
твоего писмо
стигна до все по-далечна
земя до съм
нищо да нямаш
но все пак да търсиш
да срещаш хора
не да са
не само на островите
всичко да е под вода
само кога и къде
не след прилива а и преди
занесено до дома
да ходиш с намереното
от дните в нощта и в новото
утро да влезеш и отново да търсиш

s skrajnim upanjem
kjer je naslov v belih
večerih s tresočimi
prsti pisati nazaj
tvoje pismo
je prispelo vse v daljno
deželo do sem
nikoli ne imeti
ampak le iskati
srečati ljudi
ne da so
ne le na otokih
vsepovsod vse naplavi
samo kdaj in kje
ne po plimi ampak prej
zamaknjeno proti domu
koračiti z najdbami
dneva v noč in v novo
jutro priti in naprej iskati

последен стон

в ранното утро в сенките
преследване на дърветата в сините
пера на свраките всички мои
любовни стихотворения
са за онзи, който не чете
дебне търкалянето на буцата
в прахта в последния
стон на кошутата в клюна
на керкенеца, който трепери
над мен, когато той е
пред мен излита
в гората няколко чифта
сойки аз виждам
ята кафяви птици
на миглите му
спускат се облаци
в мен говорят
езици само едно
в бодра стъпка за
обикновена калуна

zadnji klic

v preranem jutru v sencah
preganja drevje v modrem
perju srake vse moje
ljubezenske pesmi
so za njega ki ne bere
preže v kotaljenju grude
na melišču v zadnjem
klicu košute v kljunu
postovke ki trepeče
nad mano ko je on
pred mano vzleta
v gozdu nekaj parov
šoj jaz vidim
jate rjavih ptic
na njegove trepalnice
se spuščajo oblaki
v meni govorijo
jeziki le eno
v trdnem koraku po
jesenski vresi

храсти

обувките скърцат в снега
от нас се отдалечава
огряна хижа огън
просто бавно изтлява
наситеност на въздишките
триене на влажни тела
в немия следобед
в тъмата на пръстта безшумно
диво животно сред храстите
преплитане гази пръстите
пламъци които пламват
думи върху топлите езици
само зимни пъпки
незабавно поглъщане
от целувките
по пътя надалеч

šibje

čevlji škripljejo v snegu
se nama oddaljuje
ogreta koča ogenj
pravkar počasi ugaša
nasičenost vzdihljajev
drgnjenje vlažnih teles
v nemem popoldnevu
v temoti tli tiholazna
divjad med šibjem
preplet gazi prstov
plamenov ki zanetijo
besede na toplih jezikih
šele zimski brsti
nemudoma pogoltnjene
od poljubov
na poti proč

астри

в изпаренията
на късния ден
астрите
издържат
момините сълзи
с оранжеви опашки
се роят над тях
във въздуха ловят
топли бръмбари
всичко се смесва
в зелено и кафяво
само астрите
в тромавия танц
на ярки цветове
светят безспир
да не би птиците
през зимата
да ги забравят

astre

v sopari
poznega dneva
astre
vztrajajo
šmarnice
z oranžnimi repi
rojijo nad njimi
v zraku lovijo
tople hroščke
vse se meša
v zeleni in rjavi
le astre
v togem plesu
živih barv
sijejo skozinskoz
da jih ptice
čez zimo
ne pozabijo

фенери

светват
протяжно мрънкам
стародавна индианска
римушка съм
слушала някога
в Апалачи
нека летят
след тях светват
преди да заспи
малките светлини
малките свещи
фенерите
тогава пада нощта
синът ми спи птиците
брои цял ден
са се събирали
на черешата на
неговото лице
все още летни сенки
през целия ден
играч с празни джобове
мога да го изчакам
в ярката утрин

lanternice

prižigajo se
mudljivo mrmram
starodavno indijansko
rimanko sem jo
nekoč slišala
v Apalačih
naj letijo
zanj se prižgejo
preden zaspi
majhne lučke
majhne svečke
lanternice
takrat se zgrne noč
moj sin spi ptice
šteje ves dan
so se zbirale
na češnji na
njegovem obrazu
še vedno poletne sence
celega dneva
igrač praznim žepe
da ga lahka pričakam
v bleščavem jutru

думата която не е

после новото се обръща
птица на годината става
прилеп малък като палец
надмогва всички гърмежи
папагали бекаси гларуси
когато написах
че прилепите
са птици после тъга
понеже не са тези вечни
уїген в мен думата
която не е като почуда
с тихата вода се подравнява
на юг отплават нейните
цъфтящи листа които не са
в дълбоките тъмни
стебла на боровете сенките
дъбовете птиците без глас
снегът по крилете ѝ
сега всичко магично

beseda ki to ni

potem novo se obrne
ptica leta postane
netopir majhen za palec
premaga vse puškarje
papige kljunače albatrose
kdaj sem že napisala
da so netopirji
ptice potem žalost
ker to niso ta večni
yūgen v meni beseda
ki to ni kot strmenje
v tiho vodo se ravna
proti jugu plove njeno
cvetoče listje ki to ni
v globočavo temnih
debel borov sence
hrastov ptice brez glasu
snega na njenih krilih
sega vse tajinstveno

ВЕНЕЦИЯ

чии са камъните
заблудените следи
безбрежната мъгла
всичко се руши отвътре
назад към своето място
само окото потрепва
само луната го следва
до спящите канали
в тях се полюшва водата
дантелено бълбука
където веднъж си попаднал
там ще се изгубиш отново
тук където времето съществува
той се е вмъкнал
под олющените фасади
оглозгани от солта
от дните на черните войници
сред базилики гробници
мрамор немота
минали стъпки
мостове флуидно
ти влажен студ
просмукан в костите
толкова тежък е мракът
зад него само едно слънце
което би изгоряло
и цялата красота

benetke

čigavi so kamni
blodnjaške sledi
brezbrežno meglovje
se v sebi pogrezne vse
nazaj na svoje mesto
le oko vzigra
le luna ga spremlja
ob dremotnih kanalih
v njih voda vztrepče
čipkasto zaplapola
kjer si se že znašel
spet se izgubiš
v tukaj kjer biva čas
se je zavlekel
pod skrhana pročelja
od soli zgrizena
od dneva črnih čet
med bazilikami grobnicami
marmorjem nemoto
preteklih korakov
mostovi minljivo
ti vlažna mrzlota
zaplachuta v kosti
je tako velika tema
za njo le eno sonce
ki bo vzšlo
in vsa lepota

KRISTINA KOČAN

SETTLINGS

Translated from the Slovene by

Translated by David Limon

Helena Fošnjar

Jernej Županič

Erica Johnson Debeljak

Nada Grošelj

POETRY

bird listener

the first time in a home where
I do not see them only hear them
hooded crows magpie sparrows
the trembling of bats black-headed
gulls terns doves
chaffinch a noisy overflight
in the night towards morning
of swans falls silent
in lover's footsteps
smother light snow
through the open window
coldness lightly touches
the half uncovered body
steam chirruping from it
in his pocket
a white feather

Translated by David Limon

practise the wild or my Tamalpais

in the moment
find my circular path
like Snyder's
four times a year
clockwise
circle in silence
walk in a mantra
of thoughts and laughter
purify in time
find my
mountain here there
he had Tamalpais
sequoias Douglas firs
sweet bay bushes
choose
the Pohorje or Peca
valerian spruce
mountain pine
solitary storm trees
absorbed into rainbow
drops on millennial
stone step into
the luminosity that is
the lighthouse on the path which is
the goal for the poem which is
language in the wood which is
tranquillity

Translated by David Limon

england

this summer is not summer
it is england we are in
the mountains
in the darkness storms
will rage or the sky
will be too full of stars
on the lawn our deckchairs
in our eyes shooting stars
at the high mountain homesteads
lights shine late
the owners doze
at the table from the pastures
cow bells
resonate from the hills
like a lullaby when
we get ready
for bed I open windows
wide a night breeze blows
enters us
cools from the warm
afternoon when we are bursting
at the seams with love
at the same time patches us
veils roll
from our house
into the valley I look
with one eye into the mist
with the other at the child in the crib
lying all splayed out
we sleep peacefully
in england with the stars
or without

Translated by David Limon

migrations

from the black trunks of poplars
yellow leaves moved
away resettling
migratory birds we are
from lands from people
from ourselves the path
is the only refuge
is moving always
just a promise to
return are we saved by
leaving already before
leaving between
being asleep and
being awake
beneath us
rivers blossom
in the color of the leaves
the tawny sun
keeping us warm
the memory of the weight
of a warbler in the palm
or a cricket

Translated by Helena Fošnar

bronze across the plain

like a dark curtain ascends
the heavenly wheel of blackish
their metallic glint
from nothing obscuring all beneath
careening wildly in the wind
the cyclone wraps a thought
in a lace of feathers a spectral
body with a song stolen or
used or borrowed
that can instantly fall silent
buzzers with predatory clamour
upon the grapes the last raspberries
as bronze spills across
the plain the cornstalks still resist
the heft of cobs jutting steeples
ring near and far
poplars swaying under
a shifting fluttering membrane
accompanied by melodies
of scythes from the old-world into the new
as part of one millionaire's plan
to populate America with all the birds
from Shakespeare in 1890
eighty pairs of starlings
in Central Park whatever did they
glimpse wherever did they shelter
what tree did cavity nesters
perch on how did they create a wave
for their murmuration what sun
did they see did bronze
light spill out for them

Translated by Jernej Županič

storks

the leaves of the cherry tree
shrivel slowly shedding
they are rushed towards
the blazing sun
by early fears of frost
in scorching nights
the blood flows slowly
faithful to their nesting place
the silent gliders
have started
to gather in flocks above
the old nest
by our house
as I became pregnant
they made
a comfortable crib
brought branches
moss and lichen
now my son
has a bite mark on his nape
from you who had carried him
for so long clacking
your bills and waiting
with me for late
dusk approaches us
freshly we wrap ourselves
in one another
anticipating
return

Translated by Jernej Županič

lapwings

there lies the sea
a vast mirror sanctuary
far away from the dam
on which we stand
masts in search of
feathers wind rushing
to islands barely visible
next to which we whisper
poems in strange tongues
in each other's ears
above which coastal birds of cold
of wetlands of short grass
keep chasing
reliant on moonlit
nights swarming with insect
tunnels faithful to the constant
companions wind and death
in a mystic shriek
homesickness pushes deeper
now to the fog now to the grass
now to the waves now
to the calm sea
lies nearby
for a fleeting glance
at the shininggreen
with the body with the throat
with the black eye
like with a compass
towards warmth

Translated by Helena Fošnjar

Skier

sandals in the hands feet
giving in to dunes in circles
waterbirds soaring over wind
loosening the tangle of thoughts swirling
stopping the flying in the air a thrust
drowning out in a forgotten melody
we are leaning into love
for a moment squatting
with one another lost
island not to say phantom
is a galley sailing for centuries
southbound and eastbound
its masts lighthouses
its grass a caressing graze
for the tired and tart
oystercatchers dipping
their beaks into the silty bottom
where the tide unveils
the mysterious wildlife to
make them pious again
in the grey evening light

Translated by Helena Fošnjar

medusa

a shimmering little piece of earth
a boundless beach like platinum
a long way to the sea
from the surrounding dunes
it is beauty it is a free-floating
medusa movement with pulse
waiting in the shallow water
to rise with the tide
for the current to carry it out
a wild translucent dancer
one against the other against the water
with gentle collisions
sending faint scents
far away on the winds
no charm in captivity
in that serene splendor
like a beast in a cage like a butterfly
behind glass what is caught
in its tentacles destroys it
smuggled in the silence of the sea
in the reflection of a cloud
golden samphire gently blossoms

Translated by Erica Johnson Debeljak

Tijger

everyone in the embrace of no one
the burden in tons whisper
in the ear of no one into darkness
staring eyes in the distance
fizzling female voices
what is the sound
of the ocean in still air
it is dark or azure
the water of Hudson cold
needle pointing north wood
crackling full weight
in the fire the dead rain
into snow then ice then
bones remaining close
wild turkeys
tremoring stars are
somewhere in the hope of
clearing up of surviving
another winter

Translated by Helena Fošnar

Leeuw

to leave the shelter of the morning mass
of the redbrick church the echo of
soundless voices from the choir to sail
into the muddy sea from which
only yesterday they were pulling herrings
for dinner to survive old wreckage
before truly setting sail with the stars
of the tropics on the fore pepper awaits
pungency on the spice islands Bengal
the wildly burning kaleidoscope of fabric
marigold intoxicating a fading memory
of home only in the brown of the Ganges
cinnamon skin warm breasts the cage
with a lion open

Translated by Helena Fošnjar

to comb the coast

every day to guide
sluggish feet
straight to the wide
coast beyond distance
is not in steps merely
in thoughts suddenly
to conquer to listen
to northern birds winds
to furrow the face
to comb the coast
with aging hands
to dig in the sand
to seek and find the new-old
an inflatable doll a wooden
clog a wheel buoys
fishing boxes helmets
shoes persil boots
an earring cigarette packs
torn nets lobster
traps ropes
for infinity to seek
find not so much
to have various
bottles inside
hundreds of messages
including
call me with a
phone number
most of them written
in a child's hand

with utmost hope
where an address is given in white
nights to write back with
tremulous fingers
your letter
has arrived in a faraway
land all the way here
never to have
only to seek
to meet people
without them being there
not only on islands
everything washes up everywhere
only when and where
not after high tide but earlier
to march in a trance
homeward with the day's finds
into the night and into a new
morning and keep on seeking

Translated by Nada Grošelj

last call

in early morning in the shadows
chasing trees in blue
magpie feather all of
my love poems
are for one who doesn't read
waiting in prey in a rolling clod
on the scree in the last
call of the doe in the beak
of the kestrel trembling
above me when he
is in front of me
pairs of jays take flight
into the forest I see
flocks of brown birds
clouds descend
on his eyelashes
tongues speak only
one thing in me
in the firm step over
the fall heather

Translated by Erica Johnson Debeljak

brushwood

crunching snow under shoes
falling behind is
the warm hut the fire
is slowly dying
satiety of sighs
rubbing of moist bodies
on a still afternoon
in the murk smouldering soft-stepping
deer in the brushwood
entwined tracks fingers
flames which spark off
words on warm tongues
only winter sprouts
instantly swallowed
by kisses
on the way ahead

Translated by Nada Grošelj

asters

in the sultry
waning day
asters
persist
flycatchers
orange-tailed
swarming above
in the air snatching
small warm bugs
all is blending
in green and brown
only asters
in their rigid dance
of bright colours
are shining through
not to be forgotten
by birds
over winter

Translated by Nada Grošelj

little lanterns

they are being lit
I slowly murmur
an ancient Indian
song that I
once heard
in the Appalachians
let them fly
before he falls asleep
little lights
little candles
little lanterns
are lit
that is when night falls
my son sleeps
counting the birds
that gathered
on the cherry tree
on his face
the summer shadows
of the whole day
I empty my pockets of toys
to be light when waiting for him
in the gleaming morning

Translated by Erica Johnson Debeljak

the word that isn't

and then a new turn
bird of the year becomes
a thumb-sized bat
defeating all riflemen
parrots snipes albatrosses
when did I write
that bats were
birds then heartbreak
because they weren't the eternal
yūgen inside me a word
that isn't like gazing
into silent water turning
towards the south floating its
flowering foliage that isn't
into the deep of gloomy
trunks of pines shades
of oaks birds without voices
of snow on their wings
the mysterious extends

Translated by Jernej Županič

venice

whose are the stones
the labyrinthine paths
the shoreless haze
sinking into itself everything
back to where it belongs
only the eye plays up
only the moon accompanies it
at somnolent canals
with shivering water
flapping like lace
where you found yourself before
you will lose yourself again
in the here in the abode of time
taking shelter
behind crumbling fronts
eaten away by salt
by days of swarming multitudes
among basilicas tombs
marble muteness
of preceding steps
the bridges fleetingly
a damp chill
flutters in your bones
such a great darkness
behind it a single sun
that will rise
and all the beauty

Translated by Jernej Županič

Кристина Кочан (1981) е поет и преводач. През 2016 г. тя получава докторска степен по съвременна американска поезия в Университета на Марибор, Словения. Автор е на четири стихосбирки: „поселения“, „бримки“, „Велосипеди и черници“ и „Безпорядък“, която е номинирана за най-добър дебют за 2009 г. За последната си стихосбирка „поселения“ Кочан получава престижната награда Veronika за най-добра поетична книга и е номинирана за наградите Jenko и „веленица-чаша на безсмъртието“. През 2019 г. тя издава сборника с къси разкази „Дива игра“, а така също и мултимедийната книга s|prehod, която съдържа нейните стихотворения и записи с музиканти заедно с фотографиите на Боян Атанаскович. Поезията ѝ е преведана на над 10 езика и публикувана в няколко антологии, включително „Европа в стихотворения: антологията Versopolis“ и „Други думи“. През 2015 г. тя започва да работи с музиканти като пише текстове на песни за словенската група Brest, а така също изпълнява своите стихове в съпрод на известни словенски джаз музиканти.

Kristina Kočan (1981, Slovenija), pesnica in prevajalka, je avtorica štirih pesniških zbirk: selišča (2021), šivje (2018), Kolesa in murve (2014) in Šara (2008), ki je bila nominirana za najboljši prvenec leta. Konec leta 2018 je izšla večmedijska knjiga s|prehod, ki vključuje izbor njene poezije, avdio posnetke z njeno uglasbeno poezijo in fotografije Bojana Atanaskoviča. Leta 2019 je pri založbi Litera izšel njen kratkoprozni prvenec Divjad. Njena poezija je prevedena v več kot deset tujih jezikov in vključena v številne mednarodne antologije, med drugim Europe in Poems: The Versopolis Anthology in Other Words/Druge besede. V svojem prevajalskem delu se pretežno osredotoča na ameriške avtorje. Kot besedilopiska sodeluje z zasedbo Brest, s katero so izdali že dva odmevna albuma.

Kristina Kočan (1981) is a poet and translator. In 2016 she received a Ph.D. in contemporary American poetry at the University of Maribor, Slovenia. Her publications include four books of poetry: selišča, šivje, Kolesa in Murve, and Šara that was nominated for the best 2009 Debut Book Award. For her last poetry collection Selišča Kočan received the prestigious 2022 Veronika Prize for best book of poetry and was also nominated for the Jenko award and velenjica-čaša nesmrtnosti award. In 2019 she published a collection of short stories Divjad, as well as a multimedia book s|prehod, containing her poems and recordings with musicians together with photography work of Bojan Atanaskovič. Her work has been translated into more than 10 foreign languages and anthologized in several international collections, including Europe in Poems: The Versopolis Anthology and Other Words/Druge besede. In 2015 she began working with musicians, writing lyrics for a Slovenian band Brest, so far they have released 2 albums. In addition, she dedicates herself to her performance projects, combining her poetry together with famous Slovenian jazz musicians.

Vsebina / Съдържание / Contents

слушателка на птици / 4	poslušalka ptic / 5	bird listener / 44
упражнение в пустинята или моята Тамалпаис / 6	vaditi divjino ali moj Tamalpais / 7	practise the wild or my Tamalpais / 45
англия / 8	anglija / 9	england / 46
преселения / 10	selitve / 11	migrations / 47
бронз през равнината / 12	bron čez ravnico / 13	bronze across the plain / 48
щъркели / 14	štoklje / 15	storks / 49
обикновени калугерици / 16	pribe / 17	lapwings / 50
Skier / 18	Skier / 19	Skier / 51
медуза / 20	meduza / 21	medusa / 52
Tijger / 22	Tijger / 23	Tijger / 53
Leeuw / 24	Leeuw / 25	Leeuw / 54
брега да срещеш / 26	obalo očesati / 27	to comb the coast / 55
последен стон / 30	zadnji klic / 31	last call / 57
храсти / 32	šibje / 33	brushwood / 58
астри / 34	astre / 35	asters / 59
фенери / 36	lanternice / 37	little lanterns / 60
думата която не е / 38	beseda ki to ni / 39	the word that isn't / 61
венеция / 40	benetke / 41	venice / 62